

Bjørner: Jeg vil gerne på forhånd bede det høje ting om tilgivelse, fordi jeg indleder de bemærkninger, jeg har at gøre, med nogle ord, der ligger mig på sinde, og som tilsyneladende, men også kun tilsyneladende, ikke har direkte tilknytning til det lovforslag, vi behandler.

Det vakte sorg rundt omkring i landet, da vi for et par dage siden hørte, at vi havde mistet en mand, der med sit glade, danske smil lyste op i mange danske hjem. Jeg tænker på „Ærbødigt“, digteren Viggo Barfoed, der havde en evne til, også hvad det arbejde, der gøres herinde, angik, at bringe det ud til befolkningen, ud til de mange hjem på en sådan måde, at det kastede et forsonende skær over det arbejde, der udføres her af folkestyrets repræsentanter. Dermed mener jeg, at han var demokratiet en god tjener, for det er nødvendigt, at der er en nøje kontakt imellem den brede befolkning og de mennesker, der lovgiver herinde. Men det pålægger os også en forpligtelse til, at de love, vi her giver for den danske befolkning, bliver af en sådan art, at de er letfattede og deres virkninger let overskuelige.

Den vareforsyningslov, vi i dag har til behandling, kan ikke betegnes på den måde. Andre ærede ordførere har sagt, at der i det høje ting er et stort flertal for en tilbagevendende til erhvervsfriheden, og det er ikke alene herinde, der er et stort flertal herfor, det er også ude i den danske befolkning. Spørgsmålet er da: Hvorledes skal vi komme tilbage til erhvervsfriheden? I så henseende er den diskussion, der har været ført i dag, hvor man i en for landet så alvorlig lovgivning udelukkende eller væsentligst søger at stille sig i partipolitisk stilling, ikke særlig frugtbar. Vi skal ikke komme ind på en diskussion om, hvorvidt vi har størst tillid til den nuværende højtærede handelsminister eller den tidligere højtærede handelsminister, vi skal ikke diskutere, hvem der har ansvar, og hvem der ikke har ansvar for denne lovgivning. Hvis vi erkender, at den er skadelig for landets erhvervsliv, skal vi efter min mening lægge skulder til skulder og se at komme bort fra loven. Efter vor mening er der i den økonomiske udvikling, der er foregået, siden vi i maj måned vedtog vareforsyningsloven, sket væsentlige forbedringer af den økonomiske situation, som taler for, at det nu måtte være muligt at begynde en afvikling af vareforsyningsloven.

Allerede ved første behandling har vor gruppes ordfører fremhævet noget af det, der kunne tale for en afvikling af restriktionerne: det forøgede høstudbytte, den gen-

opbyggede handelsflåde, fjernelse af flygtningene, den større balance mellem købekraft og varemængde, der jo giver sig udslag i publikums tilbageholdenhed, når de skal købe. Også Marshallhjælpen og det inter-europæiske betalingssystem, som for nylig er oprettet, taler for, at vi fra dansk side bør gøre en indsats for at komme bort fra de tosidede handelsaftaler og komme ind på en mere mangesidet handel. Vi har ment, at man kunne begynde en afvikling ved i loven at indføre frilister over varer, der frit skulle kunne importeres, og lister over eksportvarer, for hvilke det endnu i nogen tid kunne være rimeligt at bevare statskontrol, fordi det drejer sig om varer, der har en vis handelspolitisk interesse.

Vi har i betænkningen stillet ændringsforslag, der i det store og hele følger de forslag, der er kommet fra Grosserer-Societetets Komité og Provinshandelskammeret, og jeg skal anbefale det høje tings medlemmer at stemme for disse ændringsforslag.

Hele behandlingen af loven, forhandlingerne i dag, i udvalget og den diskussion, der tidligere har været ført, har jo vist, at denne lov efterhånden er uforståelig for alle, og at dens virkninger er uoverskuelige for alle. Vi er i denne lov ligefrem inde på en skattelovgivning, en afgiftslovgivning og bemyndigelseslovgivning. Denne lov er af en sådan art, at den efterhånden mere og mere tager magten fra lovgivningsmyndigheden og lægger den i administrationens hånd. Den er efterhånden som et edderkoppespind, som man forgæves søger at komme bort fra.

Når man fra flertallets side har ment, at nu skal man sætte andre folk til at se på, hvordan vi skal slippe ud af loven, og man derfor har foreslået at nedsætte en kommission til det, så mener vi fra vor side ikke, at det er en farbar vej. Ansvar for lovgivningen må ligge herinde, og hvis det erkendes, at det er en lovgivning, vi må se at komme bort fra, så er det os herinde, der skal tage initiativet og søge at finde en vej til lempelse og begyndende afvikling af loven. Det kan vi efter vor opfattelse ikke skyde fra os uden at skade selve tilliden til folkestyret. Den sammensætning, den foreslåede kommission har fået, er af en sådan art, at vi ikke tror på, at der kan komme noget positivt resultat ud af dens arbejde. Den højtærede handelsminister har jo haft anledning til, hvis han havde anset det for ønskeligt, at benytte sig af sagskundskaben i den tid, loven har eksisteret. Det var jo i formålsparagraffen i loven, som vi vedtog den 14. maj, tydeligt angivet, at man skulle administrere loven således, at